

det Usikkelige i, ikke at gjøre Svassurancen til Gjenstand for en fiscal Binding; jeg troer, at, selv om Statskassen ved en saadan Foranstaltning som den, her er under Dmtale, maatte lide noget directe Tab, vil dette paa den anden Side fuldkommen opveies ved det indirecte Tab, Staten vilde lide, hvis denne sikrende Indretning ikke fik en saa stor Udstrækning som muligt, og hvis Forretningerne istedetfor at udføres her i Landet gif ibetmindste tildeels over i Fremmedes Hænder. Det er en af de Indretninger, der maa vistes fremmet, fordi den i høi Grad sikrer den sig udviklende Formue; den gaaer langt mere ud paa en Sikkerhed for den begyndende Formue, for den jævnt fremskridende Formue, end for de store Capitaler — som bekjendt ere i mange Tilfælde netop de store Capitalister deres egne Svassurandører, — og man maa derfor betragte alle sige Indretninger for at være mere i Folks velforstaaede almindelige Interesse, end i de enkelte rige Classers, hvis Interesse maaffee vel i mange Tilfælde træder synligere frem, hvad der er Grunden til, at man ofte er tilbøielig til at troe, at saadanne Indretninger ere ene eller nærmest til deres Gavn. Jeg vil derfor meget ønske, at man vil betragte sige Indretninger mere fra et almindeligt statsøkonomisk end fra et reent fiscal Standpunkt.

Tscherning: Jeg vilde kun gjøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til Bevillingssystemet. Jeg troer, at det er en Misforstaaelse, naar man betragter det som Andet end som et Middel til at hjælpe sig igennem det, hvor der ikke er Tid til at afhjælpe den foreliggende Mangel igennem Lovgivningen, og i ethvert Tilfælde, hvor den benyttes uden for dette, benyttes den uden Berettigelse. Jeg troer desuden, at det ikke maa glemmes, at Ministeren, som udsærdiger Bevillingen og forelægger den til Kongens Underkrift, har den fuldeste Ansvarlighed for den, saavel lige overfor den lovgivende Forsamling som lige overfor Domstolene, saa jeg ikke kan troe, at Bevillingsretten kan forstaaes saaledes, som det forekommer mig, at Indenrigsministeren har tænkt, at den kunde benyttes.

Indenrigsministeren: Bevillingsretten er meget ældre her i Landet end Absolu-

tismen. Allerede længe førend Absolutismen blev indført, var det en fast almindelig Regel, at Landet styredes efter Love og Anordninger, og Alt, hvad der undtoges fra dem, var kun temporaire Begunstigelser, som bleve tagne under Overveielse af enhver ny Konge, som tiltraadte, og kun bleve stadfæstede, forsaavidt han dertil fandt tilstrækkelig Grund. Dette er en Institution og en Betragtningmaade, som er ældre end Absolutismen her i Landet. Det er altsaa ikke i og for sig blot en Continuation af Absolutismens Forhold, men det er en Fortsættelse af hele den ældre danske Statsret, naar der fordres Confirmation ved Thronskiftet. Iøvrigt hører vistnok Meddelelsen af Confirmationen ind under Bestemmelserne i Grundloven om Udsærdigelsen af Bevillinger igennem vedkommende Ministerium, og det fulde Ansvar, som vedkommende Minister har med Hensyn til Benyttelsen af denne Paragraph, har han ligeaa vel ved Meddelelsen af Confirmationen og ved at bedømme, hvorvidt Confirmationen bør nægtes, som han har ved ethvert andet Anliggende, der er passeret igennem Ministeriet, men at den Grundlovbestemmelse, hvorefter Kongen og Regjeringen er bemyndiget til at meddele Undtagelser fra Loven i det samme Omfang som hidtil, skulde være af en blot midlertidig Natur og ikke finde Anvendelse paa Confirmationer af Bevillinger, den Anskuelse kan vistnok ikke finde Bifald; denne Grundlovsparagraph maa vistnok anvendes som enhver anden Paragraph i Grundloven.

Formanden: Jeg veed ikke, om Flere begjere Ordet.

Tscherning: Ja, jeg vil ikke fortsætte en Forhandling, der rimeligviis ikke hører hjemme her.

Formanden: Jeg maa gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at Lovforslaget for Diebliffet er til 1ste Behandling.

Da ingen Flere begjerede Ordet, fattedes det under Afstemning, om Lovforslaget skulde henvises til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 61 Stemmer.

Formanden: Endringsforslag, som agtes stillede, saavel til dette Lovforslag som til det foregaaende, Lovforslaget om Befors-